

מגפיים לחתול

מאת
אנדרה דה בונד

שלום. שמי קיטא. אני חי בטירה גלוויי,
בארץ הפיות "פארוויי". הטירה היא גדולה
מאוד ובה מעל מאה חדרים! היא עומדת
במרכז אי קטן שבאגם גדול. גשר צר מאוד
מוביל מהאי לחוף.

בטירה חי המלך נרגן עם אשתו פטפטת
ועם בתם הנסיכה פרפר, היפה ביותר בכל
ארץ הפיות הזו.

המלך ישן במשך רוב היום והוא נוחר נורא!
כשהרוח לא נושבת חזק אפשר לשמוע את
הנחירות שלו בכל הארץ, ואולי בכל
העולם!

המלך לובש גלימת מלכות נהדרת
ומתחתיה שמלה. כן, שמלה של ממש,
מודפסת במעוינים מלכותיים ועם מאות
קפלים. גם זוג פוזמקאות מלכותיים
אדומים ונעלים מלכותיות שחורות עם
אבזמים מלכותיים. על ראשו הוא חובש
כומתה עם כתר זהב.
המלכה לובשת שמלה יפה שמגיעה עד
הרצפה, אך יש בה פחות קפלים מאשר
בשמלה של המלך, כי עודף הבד עליה
עלול לגרום לה למעוד. על ראשה חובשת
גם היא כומתה קטנה עם כתר קטן. לא
כתר כמו זה של המלך, כי זה היה עלול
לפרוע את שערותיה ולהעסיק את הספרית
המלכותית יותר מדי בסלסול שערות מדי
בוקר.

הנסיכה פרפר לובשת בגדים ממשי חלקלק
שרוקדים ברוח. אך בימים קרים וגשומים
היא מעדיפה ללבוש מכנסי ג'ינס עם סודר
גדול ונעליים גבוהות, כדי שרגליה
תישארנה יבשות כשהיא משחקת בחוץ.
אני החתול המלכותי, וכפי שכבר אולי
שמתם לב, אני נועל מגפיים יפים.
אספר לכם עכשיו איך השגתי אותם.
ביום רטוב אחד וברוח חזקה הנסיכה פרפר
לקחה אותי החוצה כדי לצוד צפרדעים.
היה קר ורטוב ואני לא אוהב זאת. הכפות
שלי נרטבו והתכסו בבוץ. ואחרי זמן קצר
התחלתי להתעטש.

"אוי" אמרה פרפר "אני מקווה שלא תקבל
שפעת, כי עם כן, כולם נשכב במיטות
ונתעטש! ואבא ירטון כל כך.. לך מהר
פנימה ואני אכין לך קנקן מים חמים ואעשה
לך אמבטיה. מחר תרגיש כבר טוב יותר
ונוכל לצאת שוב לצוד צפרדעים."
אבל למחרת עדיין הייתי חולה. התעטשתי
והתעטשתי בלי סוף. רעדתי בתוך הסל
שלי והרגשתי רע
וחלש.

פרפר הלכה להתייעץ עם אבא, אבל הוא
מיד התחיל לרטון. אז היא פנתה לאמא,
אבל זו הייתה עסוקה בשיחה עם השכנה
מהצד השני של הכביש, הדוכסית
שקטנית. הדוכסית הקשיבה לאמא, אבל
לא יכלה לענות לה כי המלכה פטטה
בלה-בלה-בלה ללא הפסק.
אחרי שעה פרפר ויתרה. לא נשארה לה
ברירה אלא לקרוא לרופא.
היא לקחה טלפון וקראה לרופא, וזה להגיע
מהר. שם את האופניים שלו מול החלון
וניכנס לחדר שלי בלי לומר מילה. סגר
אחריו את הדלת בדפיקה חזקה והשאיר
את פרפר בחוץ.

אחרי חצי שעה הדלת נפתחה והרופא יצא.
הוא ליטף את זקנו הלבן ואמר "זה שום
דבר רציני. עם קצת הגנה הוא יבריא מהר
מאוד."

"איזו הגנה?" שאלה פרפר.
"מגפיים של חתול כמובן" ענה הרופא.
"מגפיים של חתול?" שאלה פרפר מופתעת
"עוד לא שמעתי על כאלה אף פעם."
"כן" אמר הרופא "אם את רוצה שקיטא
יבריא את צריכה לקנות לו זוג מגפיים, כדי
שכפות שלו תישארנה יבשות. אז הוא
יבריא וישחק אתך תוך זמן קצר."
פרפר הודתה לרופאה והלכה לאבא שלה,
לספר מה אמר הרופא.
"מה? מגפיים לחתול? איזה שטויות הן
אלה? אין סיכוי." אמר המלך נרגן, ותוך
רטון הוא חזר לישון.

ואז פרפר הלכה לאמא שלה שעדיין פטפטה עם החברה שלה שמעבר לכביש. היא ניסתה לספר לאמא מה אמר הרופא, אך אמא עדיין פטפטה. פרפר הייתה עצובה מאוד ורצתה כבר ללכת משם כשהדוכסית שקטנית אמרה לה "הרי את יכולה לקנות אותם בשוק הגמדים. תמצאי שם מגפיים יפים מאוד. בוודאי יהיה להם שם זוג מתאים לקיטא."

המלכה השתתקה. פרפר נשקה ללחי של הדוכסית שקטנית ורצה מהטירה. למזלה שוק הגמדים היה פתוח באותו היום. פרפר עברה לאורכו וספרה מאות דוכנים. הם מכרו חפצים שונים, כובעי גמדים, מקטרות גמדים, כלים של גמדים ונעלי גמדים. אבל לא מגפיים שיתאימו לי.

פרפר כבר התעייפה ונעשה מאוחר. אך
כשעברה ליד הדוכן האחרון הרגישה
שמושכים לה בשרוול.
היא הביטה למטה וראתה גברת קטנה
מאוד.
"אולי את מחפשת כאלה?" שאלה הגמדית
הקטנה והוציאה זוג מגפיים אדומים
ומבריקים עם ציור של מעוין בדיוק כמו זה
שעל השמלה של אבא המלך. חיוך גדול
התפשט על פניה של פרפר. היא הייתה
מאושרת.
"כמה הם עולים?" שאלה.
"מטבע זהב אחד" ענתה הגברת.
"מטבע זהב אחד?" חזרה אחריה פרפר
בהפתעה "אבל אין לי כאן מספיק. אני
צריכה לבקש מאבא שלי."

"טוב" אמרה הגברת הקטנה "אבל אלא לא
מגפיים רגילים. את צריכה להביא את
מטבע הזהב עד מחר בצהריים, כי אחרת
המגפיים האלה ייעלמו לתמיד."
פרפר הבטיחה להביא את המטבע מחר,
לקחה את המגפיים ובאה אתם הביתה.
"קיטא, קיטא, מצאתי אותם! ראה כמה הם
יפים! אשים אותם ליד הסל שלך, אבל אל
תנעל אותם עד מחר בצהריים, עד שלא
אשלם עבורם. עוד מעט תבריא!"
פרפר רצה אל אבא שלה וסיפרה לו
בגאווה שמצאה מגפיים של חתול בשוק
הגמדים, ורק לא היה לה מספיק כסף כדי
לשלם.
"כמה הם עולים?" שאל המלך בקול זועף.
"מטבע זהב אחד."
"מטבע זהב אחד? נפלת על הראש?" רטן
אבא שלה "לא, לא, בשום אופן לא. הם
יקרים מדי."

"אבל אבא" פרפר התחילה לבכות "קיטא לא יוכל להבריא בלעדיהם." דמעות גדולות זלגו על לחיי פרפר

והיא חזרה לחדרה ושם נרדמה מתייפחת. למחרת בבוקר פרפר ישבה לשולחן ארוחת הבוקר בפנים עצובות. היא הסתכלה על קערת דגני הבוקר שלה אך לא יכלה לאכול אותם.

"אבא. קיטא מרגיש כל פעם רע יותר. אולי אוכל לקבל מטבע זהב? אני חייבת להביא אותו לפני הצהריים, אחרת המגפיים האלה יעלמו וקיטא לא יבריא." שוב דמעה גדולה התגלגלה על פניה.

המלך התעצב כשראה אותה. "מילא. שיהיה כך, אבל אני רוצה לראות אותם קודם" רטן.

פרפר רצה מהר במדרגות ודרך פרוזדור
ארוך לחדר שלי, לקחה את המגפיים
ומיהרה חזרה אל אבא שלה.
"או" אמר המלך נרגן "אלא באמת מגפיים
יפים. מלכותית יפים אפילו." הוא בדק את
המגפיים בקפידה וקירב אותם לשמלה
שלו. "המממ" מלמל "אותו מעוין מלכותי,
וכל כך אדומים.. עוד אף פעם לא ראיתי
מגפיים כל כך יפים. כאלה היו נראים עלי
נהדר."
הוא הסס עוד רגע ואז אמר "טוב, אני נותן
לך את המטבע. אבל אני רוצה שתמצאי לי
זוג מגפיים גם כן. לא ייתכן שהחתול
המלכותי יינעל מגפיים יותר יפים מאלה של
המלך!"
ותוך הדיבור נגס נגיסה גדולה בכריך
הגבינה.

פרפר לבשה מיד את המעיל שלה ורצה החוצה. היה כבר קרוב לשעת הצהריים והיא ראתה את גברת הגמדית עומדת בשטח הריק של השוק. פרפר ניגשה אליה ונתנה לה את מטבע הזהב. "את יודעת, אבא ממש אהב את המגפיים" אמרה "הוא אהב אותם כל כך שביקש ממני למצוא גם זוג בשבילו." הגברת הגמדית חייכה אליה, לקחה את המטבע וברגע שהשעון צלצל צהריים, נעלמה. כשפרפר חזרה לטירה היא באה אלי עם המגפיים. "ראה קיטא, מעכשיו אתה חייב לנעול את המגפיים האלה. מעכשיו כבר לא תחלה יותר והעיטושים יפסקו."

ניסיתי לנעול את המגפיים, והם באמת היו
מאוד נוחים וחמים!
למחרת הרגשתי כבר הרבה יותר טוב.
רצתי לאורך הפרוזדור הארוך לחדרה של
פרפר קפצתי על המיטה שלה.
"בואי, ישנונית. הולכים לצוד צפרדעים
בחוץ. הגשם יורד!"

